

5265 3die Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871.

5266

og naar den skulde gjøre sig gjældende med en saadan Styrke her i Thinget, at den fik et virkelig Fleertal her og er begrundet paa noget Virkeligt trindt om i Landet, saa gjorde Thinget bedre i ligefrem at udtale det og stille Sagen klar fremfor at holde den i den uklare og usikre Stilling, hvori den for Die-blikket befinder sig. Man frygter for at gaae freidig til at føre denne Plan igjennem, men man drifter sig paa den anden Side ikke til at optræde som aaben Modstander imod den; det er en Vaffelvorenhed, som falder tungt haade paa Udførelsen, paa Regjeringen og paa Thinget selv. Det har staaet for mig som en Pligt, naar Regjeringen med Majoritetet i Thinget engang havde ført denne Sag igjennem, da at følge dens nødvendige Fordringer, saavidt de ikke gaae ud over, hvad man kan kalde rimeligt, og det kan jeg oprigtig talt ikke erkjende, at de Fordringer gjøre, der her ere stillede af Regjeringen. Nu have vi jo seet, at der ved Sagens anden Behandling har fundet en Afstemning Sted paa et af de Punkter, hvorefter det her dreier sig, navnlig Betykningen af Befæstningerne udenfor Kjøbenhavn paa Søfiden, ved hvilken Afstemning en Majoritet har gjort sig gjældende i den Retning, at man meente, at Bevillingen burde indskrænkes, og vi have gjentagne Gange her i Thinget hørt af et æret Medlem, (N. Hage) med hvem jeg før har stemt i en af de tilsvarende Sager, der ligge for, at man burde indskrænke dette Forsvar til det Alleringeste og see at nægte det saalænge som muligt. Ja, saa entg jeg i sin Tid har været med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Hage), og saa entg jeg i sin Tid har været med Oberst Tcherning, dengang han paa det Bestemteste modsatte sig saabel Befæstningen af Dannevirkestillingen som Befæstningen af Kjøbenhavn, saa uentg er jeg nu med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds, hvad angaaer Rigtigheden af det nu af ham her i Salen Paastaede. Jeg troer, at vi tør være overbeviste om, at det

heroer paa en fuldstændig Feiltagelse, at Befæstningerne paa Søfiden skulde være saa svage, som det ærede Medlem gjør sig en saa overordentlig Umage for at udbrede trindt om, at de ere, og det er en beklagelig Ting, at et af Thingets Medlemmer saaledes stadig skal søge at faae bragt ud i Verden, at det, vi have gjort i denne Retning, er saa slet og saa ubetinget slet, at, naar det var sandt, saa var der kun Gæt at gjøre, nemlig saasnart som muligt at faae Søbefæstningerne bort; thi at lade dem blive staaende, som de ere, uden Betykning og uden Befæstning, er den største Uting af Verden. Lad Befæstningerne være mindre stærke, end Befæstninger af tilsvarende Art vilde blive, naar de skulde opføres efter de nyeste Principer, saa er der saa meget mere Grund til, naar de skulde have nogensomhelst Betykning, at forsyne dem med det bedste Skyts, der kan tilveiebringes efter vore Kræfter. Naar det ærede Medlem saa siger, at Kanonerne ikke due, fordi de kun koste 20,000 Rd., og at han, naar de kostede 40,000 Rd., vilde stemme for Bevillingen, saa tror jeg, at vi ikke i den Henseende tør stole for meget paa det ærede Medlems Ord, thi det kunde vel være, at han, naar Kanonerne skulde koste 40,000 Rd., vilde komme til det Resultat, at denne Udgift oversteg vore finantsielle Kræfter. Nei, trænge Søbefæstningerne til en Styrke, saa er der virkelig nu ikke Andet for os at gjøre, da vi engang have dem, end at forsyne dem med det kraftigste Skyts, som vore Evner tillade os at tilveiebringe. Nu siger det ærede Medlem, at vi ikke have Raad til at anvende derpaa i dette Aar de her forlangte 100,000 Rd. eller lidt derover. Jeg vil dertil sige, at, hvis dette virkelig er Fleertallets Mening her i Thinget, saa er det et sørgeligt Kriterium for den hele Vej, vi ere komne ind paa, thi da have vi virkelig heller ikke Raad til at føre den vedtagne Armeeplan igjennem, og vi have da paa en sørgelig Maade arbejdet hen i Veiret og anvendt Tid og Kræfter paa Noget, som ikke